

امضاي ديڭيتالي

الگوریتم کلید عمومی

- کلید عمومی یا رمز گذاری نامتقارن از دو کلید متفاوت که به طور ریاضی به هم وابسته هستند استفاده می کنند . اگر چه تفاوتی در عملکرد آنها وجود دارد آنها را می توان به دو روش معمول برای رمز گذاری و امضای دیجیتالی تقسیم نمود.

رمز گذاري

- رمز گذاري

- RSA

- (ECDH) منحني بيضوي يا

- Diffie-Hellman (DH)

- امضاي ديځيتالي

- RSA

- الگوريتم امضاي ديځيتالي و يا

- منحني بيضوي DSA
(ECDSA)

- وقتي الگوريتم کليد عمومي داخل
سيستم وارد و ترکيب مي شود با
الگوريتم سريعتري ترکيب مي شود
که سيستم را قادر به استفاده از
مقادير زياد ديتا مي کند . ما ابتدا در
خصوص رمز نگاري و سپس امضاء
ديځيتالي بحث خواهيم نمود.

رمز نگاري

- رمز نگاري جنبه محرمانگي را ايجاد مي کند و اينکار از طريق جلو گيري از درك ديتا توسط افرادي بجز دريافت کننده انجام ميگردد رمز نگاري خوبي از کنترل دسترسي توسط خاصيت اختصاصي مديريت کليد صورت مي دهد. فقط دريافت کننده کليد لازم را براي بازگشايي رمز ديتا داشته و مي تواند به آن دسترسي پيدا کند.

دو روش عمومي در فناوري کليد عمومي براي پشتيباني رمزنگاري ديتا استفاده مي شود، RSA و Diffic-Hellman از اينجهت لفظ پشتيباني بکار برده شد که الگوريتم کليد عمومي در محاسبه براي استفاده از رمز نگاري کردن ديتا بسيار گران است. اينست که استفاده از (رمز گذاري کليد عمومي) براي رمز نگاري اتلاف وقت بوده و در اجرا مشکل خواهد داشت.

• بنا بر اين به جاي رمز نمودن ديتابه طور مستقيم الگوريتم کليد عمومي با يك الگوريتم متقارن کليد براي محافظت ديتا بکار مي رود.

RSA

- RSA بر اساس نام Ronald Rivet , Adi shamir و Leonard Adlman نامیده شده که توسعه دهندگان الگوریتم می باشند. که شناخته کد نشانه الگوریتم کلید عمومی است .
- هنگامی که مردم درباره رمز نگاری کلید عمومی سوال می کنند در واقع در مورد عملکرد RSA توضیح می خواهند . کیفیت RSA برگشت پذیر بودن الگوریتم است. از لحاظ تکنیکی RSA یا هر الگوریتم کلید عمومی برگشت پذیر نیست. الگوریتم کلید عمومی تابع يك سويه است لیکن از آنجایی برگشت پذیر خوانده می شود که دیتای انتقال داده شده می تواند با يك کلید متفاوت دیگری دوباره بدست بیاید .

- با RSA مي توان با استفاده از كليد خصوصي ديتايي را كه قبلاً با كليد عمومي رمز نگاري شده را دوباره بدست آورد . اين مفهوم در شكل A.1 توضيح داده شده است. با RSA كليد عمومي جهت رمز كردن ديتا استفاده مي شود و كليد خصوصي جهت بازگشايي رمز ديتا استفاده مي شود. از آنجايي كه كليد خصوصي هم دارد هر كسي مي تواند ديتا را براي صاحب كليد رمز نگاري كند اما فقط صاحب كليد مي تواند ديتا را بازگشايي رمز نمايد.
- در اجرا قسمتي از رمز نگاري نمودن سيستم با RSA براي رمز نگاري نمودن از يك كليد متقارن استفاده مي كند كه با ديتا را باب مي خواهد با روشي اطلاعاتي به آليس بفرستد كه فقط آليس قادر به فهميدن آن باشد.

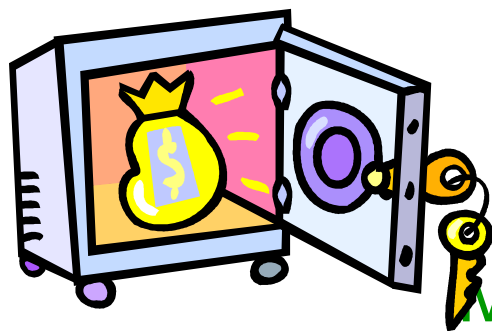
- باب با ايجاد يك كليد متقارن شروع مي كند

- او از اين كليد جهت رمز گشايي نمودن ديٲا با يك الگوريتم متقارن مانند DES استفاده مي كند

- با استفاده از كليد عمومي آليس او كليد متقارن را رمز گشايي مي كند كه به پيغام رمز گشايي شده اي مي شود. اين رمز گشايي مراقبت مي كند كه فقط آليس قادر به باز گشايي رمز نمودن و استفاده از كليد متقارن باشد.

- هنگامي كه پيغام مي رسد آليس كليد متقارن رمز گشايي شده را از پيغام بيرون آورده و با استفاده از كليد خصوصي خود باز گشايي رمز مي نمايد.

- با استفاده از كليد متقارن بدست آمده آليس تمام پيغام را باز گشايي رمز مي نمايد.

Diffie-Hellman, Elliptic Curve Diffie-Hellman

- الگوریتم به افتخار Martin Hellman , Whit Diffie نامگذاری شده که توسعه دهندگان الگوریتم بودند. در کلید توافقی ، دو قسمت اطلاعاتی را تبادل می کنند که به آنها اجازه می دهد یک بخش سری را share شده را بدست آورند. قسمت های غیر مجاز می توانند اطلاعات تبادل شده را جدا کنند اما آنها قادر به تعیین shard secret نیستند: این shard secret می تواند به عنوان کلید الگوریتم متقارن استفاده شود. پروژه توافقی کلید DH در شکل A.B نشان داده شده است .

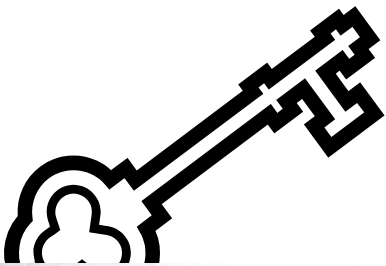
(DH) و منحنی
بیضوی (DH)
الگوریتم های
توافقی کلیدها
می باشد .

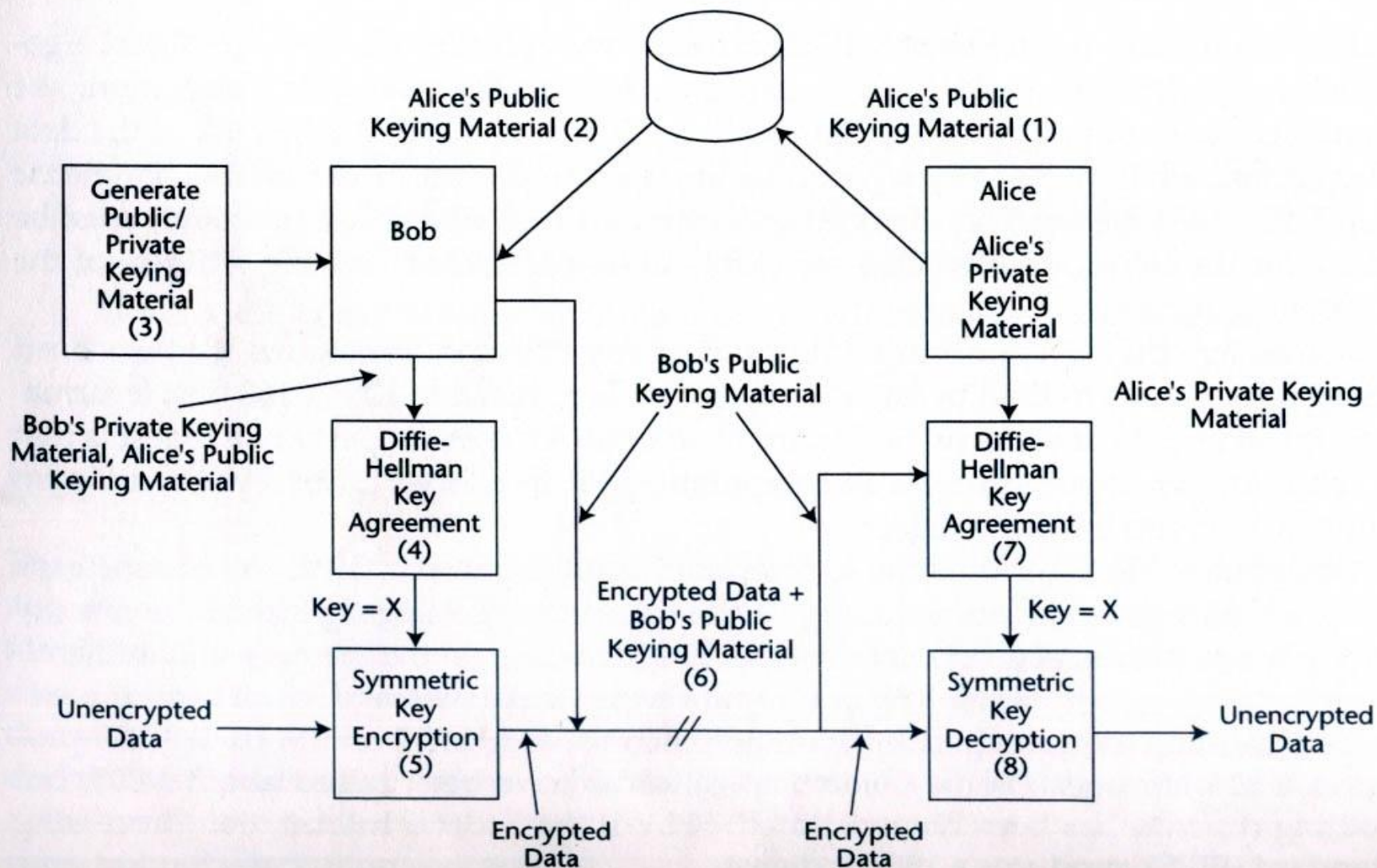

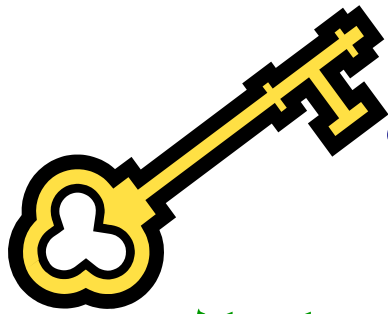
در شکل زیر دو طرف باب و آلیس که می خواهند تبادل اطلاعات کنند از رمزنگاری استفاده می کنند.

- در شکل دو طرف باب و آلیس که می خواهند تبادل اطلاعات کنند از رمزنگاری استفاده می کنند.
- باب به آلیس کلید شده عمومی اش را می فرستد (این یک کلید نیست در واقع اطلاعاتی است که اجازه می دهد که کلید بدست آید)
- آلیس به باب مطالب کلید عمومی خود را می فرستد
- هر کدام با استفاده نمودن از این اطلاعات و الگوریتم DH یک Comman را بدست می آورند.
- باب از secret برای بازگشایی رمز نمودن دیتا ارسالی باب استفاده می کند

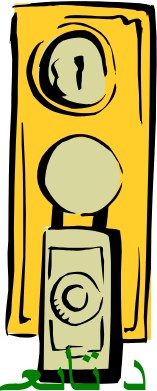
شکل A.4 نشان می دهد که DH چگونه می تواند به عنوان سخت از يك سیستم رمزنگاری کننده استفاده شود.

- تبادل مطالب کلید شده مانند بحث قبلي به هم تأثیر گذار نیستند مطالب کلید شده عمومي مي تواند در يك مكان شناخته شده ثبت شود.

- يك مانع يا مشکل سيستم Diffie- Hellman آن است كه کلید متقارن draw back استفاده شده براي رمزنگاري نمودن به اطلاعات ارسالي از فرستنده و گیرنده وابسته است . اگر يك پيغام بایستی به چند دریافت کننده لازم مي شود بایستی چند بار encrypt مي شود.
- يكبار براي هر دریافت کننده public را بكار مي برد.
- بحث قبلي از الگوریتم توافقي کلید Diffie- Hellman استفاده کرده است اگرما از ECDH استفاده کنیم بسیار ساده تر مي گردد. به هر حال در Cryptography منحنی بیضوي از نقاطس تعریف شده بوسیله يك منحنی بیضوي در میان محدود ترجیحاً از محل ورود صحیح برخي اعداد درجه اول مانند آنچه در Diffie- Hellman استفاده مي کنیم.

امضای دیجیتال

- از آنجاییکه فقط صاحب کلید ، کلید خصوصی را نگه می دارد تابعی که از کلید خصوصی استفاده می کند برای کار صاحب کلید استفاده می شود نه کس دیگر. این عمل راهی به سوی جهان رمزنگاری به مفهوم امضاء دیجیتال خواهد بود.
- امضاء دیجیتال بوسیله صاحب کلید خصوصی برای امضاء کردن اطلاعات الکترونیکی برای جلوگیری از جعل کردن بکار می رود. یک طرف صاحب کلید خصوصی می تواند با امضاء دیجیتال به خوبی فرم را تکمیل کند.
- امضاء دیجیتال از امضاء دست خط قوی تر است چرا که امضاء به صورت ریاضی به دیتا نشان (sign) شده گره خورده است.
- امضاء دیجیتال نمی تواند از يك سند بریده شود و به سند دیگر چسبانده شود.

- همچنین هر تغییر دیتای Signed شده امضاء را بی اعتبار می کند. يك امضاء دیجیتالی از دیتای Sing شده و کلید خصوصی امضاء کننده ایجاد می گردد. امضاء به پیغام ضمیمه می گردد. هر فردی که پیغام را دریافت می کند تابع وابسته دیگری و با استفاده از کلید عمومی و یا امضاء و یا دیتای نهاده شده اجرا می کند (که بستگی به الگوریتم دارد). اگر اجرای این تابع نتیجه مورد انتظار را تصدیق کند، امضاء معتبر در نظر گرفته می شود. امضاء دیجیتالی چند سرویس سری (امنیتی) تولید می کند. آنها پیغام را از جهت اینکه فقط توسط صاحب کلید (که صاحب کلید خصوصی می باشد) و می تواند پیغام را امضاء کند، sing شده باشد، اعتبار می بخشند.

- يك امضاء دیجيتالي همچنين با چك نمودن صحت پيغام از تغييرات غيرمجاز جلوگيري مي كند.
- اگر يك امضاء دیجيتالي نتواند به عنوان يك امضاء كننده تائيد شود فرض مي شود كه متن پيغام تغيير کرده است. هنگامی كه يك امضاء دیجيتالي به خودي خود براي جلوگيري از تكرار مجدد كافي نباشد ، يك ساختمان دیجيتالي مي تواند نقش قسمت كليلد براي جلوگيري از تكرار مجدد را بازي مي كند.

پیغام Digest

- در بحث رمز گشایی توضیح دادیم که چگونه الگوریتمهای متقارن مانند DES به عنوان رمز نگاری کننده دیتا بکار می روند و چگونه الگوریتم های کلید عمومی برای پشتیبانی یا بدست آوردن کلید متقارن استفاده می شود. این عمل سرعت رمز نگاری را به صورت قابل قبول حفظ می کند. يك همسازي مشابه باید برای امضاء دیجیتال ساختن شود این همسازي شامل ایجاد يك digest از دیتاي sing شده می باشد.

- قبل از اینکه در مورد الگوریتم های امضاء دیجیتال بحث کنیم در خصوص الگوریتمهای پیغام digest (که به عنوان الگوریتمهای hashing نیز نامیده می شوند) بحث می کنیم.

- يك الگوريتم پيغام digest شد. در هر اندازه ارائه مي شود و آن را داخل يك رشته با اندازه ثابت انتقال پيدا مي كند. از آنجايي كه يك ميليون byte و يا اطلاعات بيشتر به ۱۲۸ و يا ۱۶۰ بيت bit کاهش مي يابد اطلاعات از دست مي رود و انتقال قابل برگشت نيست.

- از آنجايي كه الگوريتم هاي كليد عمومي از نقطه نظر محاسباتي گران هستند، به جاي پيغام كامل پيغام digest شده sign مي گردد. با الگوريتم digesting مناسب خواص امنيتي پيغام مسئله اي ساختگي نيست. امضاي روي پيغام هنوز پيغام را تصديق کرده و اعتبار امضاء هنوز تاييد مي كند كه يك پيغام هنوز تغيير نيافته است.

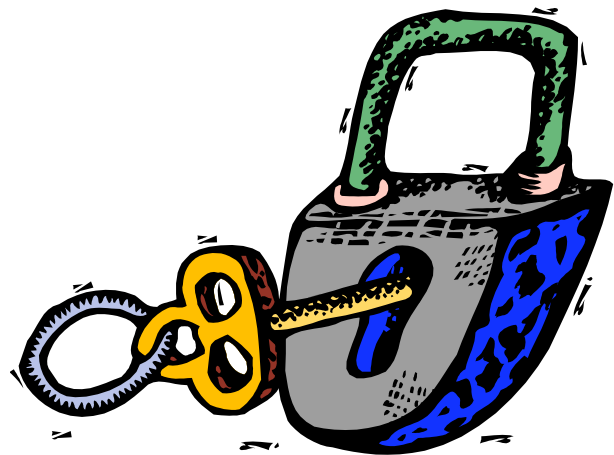
- يك خاصيت اصلي digest آن است كه يك input string شناخته شده با صدور محاسباتي قادر به كشف يا input string متفاوت با يك digest يكسان نيست.

عموماً دو الگوریتم digest کردن پیغام استفاده می شود. MD5 و SHA1 .
MD5 يك Digest 128 بيتي را توليد مي كند.

- MD5 يك digest 128 بيتي ايجاد مي كند برخي از تئوريكي واقعي از MD5 برخواسته اند اما هيچكدام واقعاً اثبات نشده اند. SHA1 در استاندارد متحده سازي جريان اطلاعات يك digest 160 بيتي را توليد مي كند.

RSA

- دقیقاً همان الگوریتم RSA استفاده شده برای رمز نگاری ، می تواند برای امضاء دیجیتال استفاده شود. استفاده از RSA برای امضاء در شکل ۴.۵ نشان داده شده است.

۴- دریافت کننده digest پیغام دریافتی را محاسبه می کند.

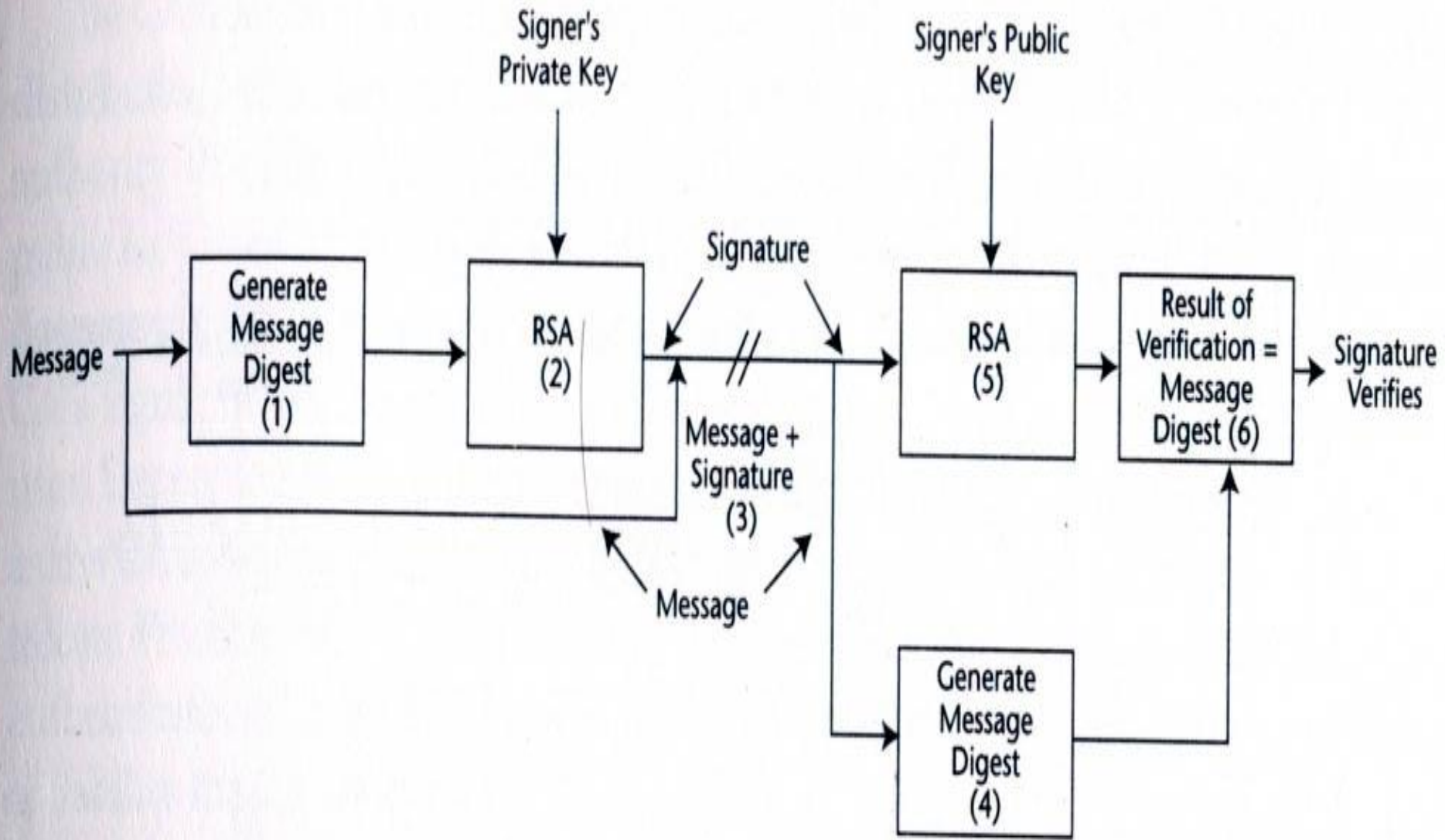
۵- سپس لازمه تایید امضاء خارج نمودن امضاء از پیغام و استفاده از RSA روی امضاء با کلید عمومی می باشد .

۶- اگر نتیجه انتقال و digest محاسبه شده جدید برابر باشد، امضاء معتبر است.

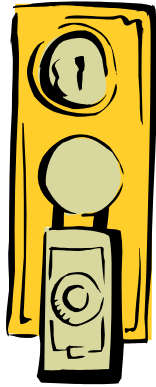
۱. ابتدا يك پیغام Digest محاسبه می شود.

۲. کلید خصوصی برای علامت گذاری پیغام digest شده استفاده می شود.

۳. امضاء به پیغام پیوست می شود و به دریافت کننده انتقال می یابد.

DSA

- انستیتو ملی استانداردها و تکنولوژی، الگوریتم امضاء دیجیتالی را توسعه داده است. DSA

(Digital signature Algorithm)

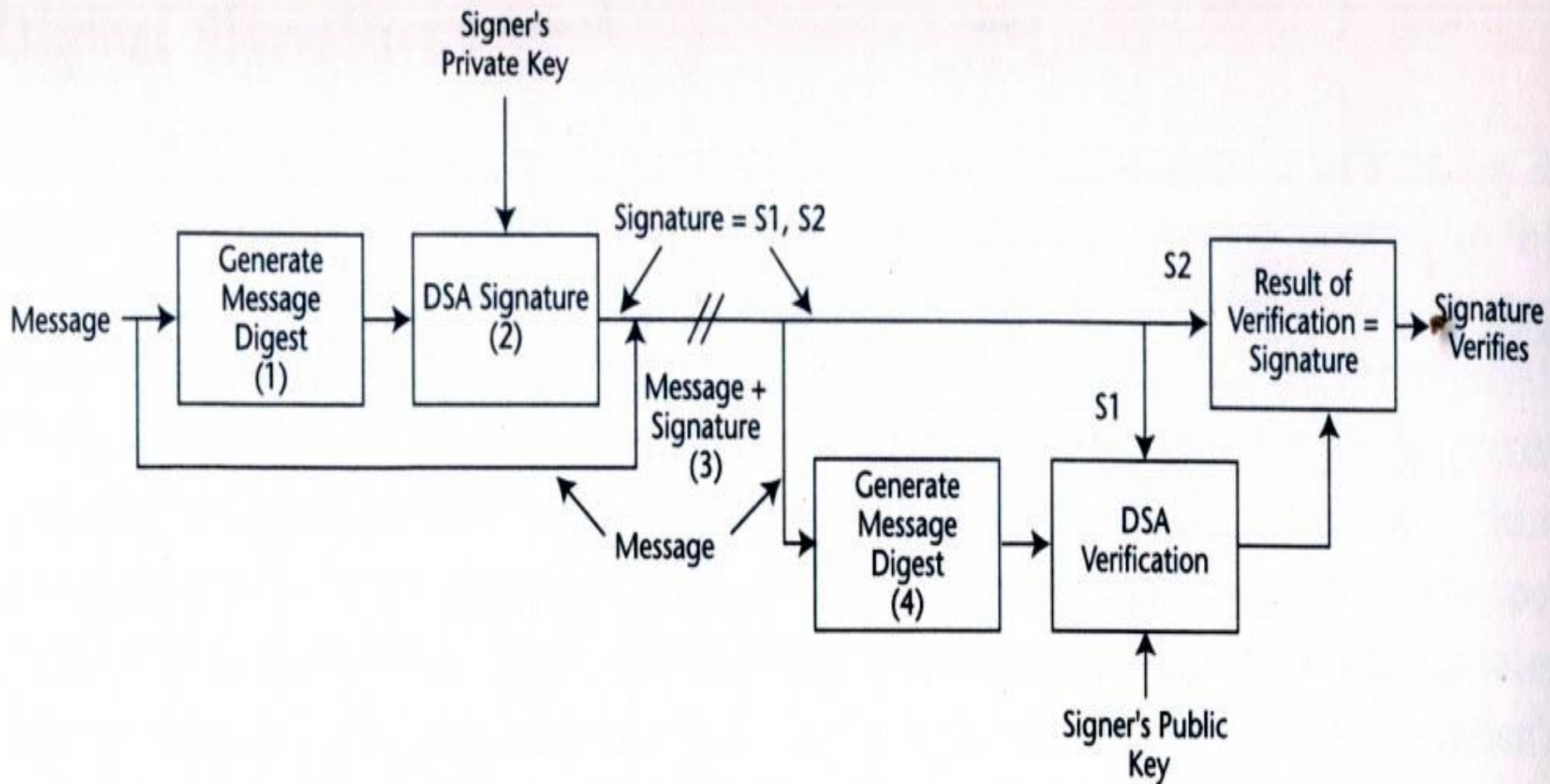
- دلیل این توسعه ایجاد يك شق دیگر برای RSA است که بتواند برای امضاء استفاده شود در رمز نگاری استفاده نشود .

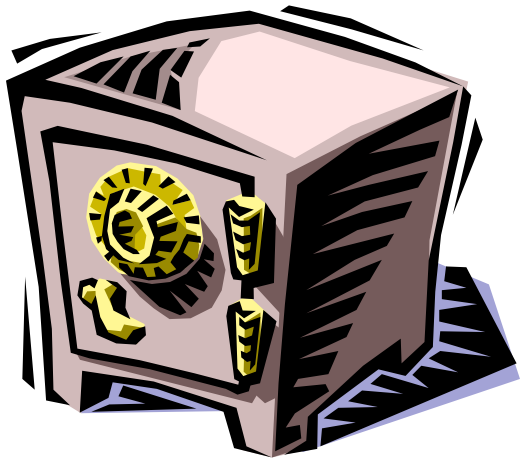
- دولت U.S در استفاده بی رویه و غیر قابل کنترل از رمز نگاری متمرکز شده است. موقعیت دولت این بود که رمز نگاری قوی فقط برای استفاده دولت یا دیگر شرکت ها بوده است. استفاده از رمز نگاری بوسیله دیگران توانایی دولت را در استراق سمع بر فعالیت های قانون شکنان در بر خواهد داشت. يك شق دیگر RSA است که می تواند برای امضاء دیجیتالی استفاده شود اما به رمز نگاری شدن نیازی نیست.

الگوریتم DSA این ملزومات را دربردارد. با شکل ۴۰۶ عملکرد آن را به توضیح داده شده است با DSA:

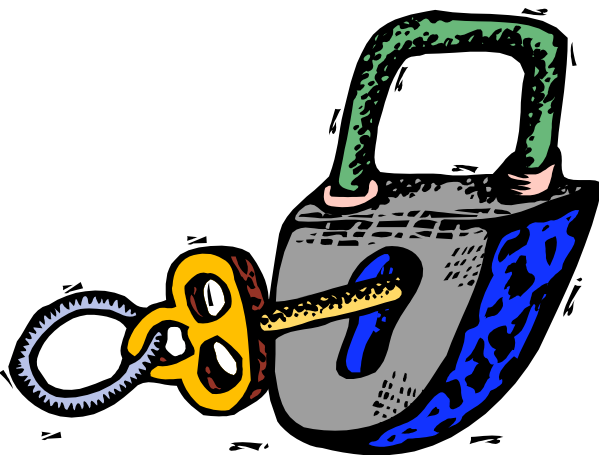
۱. پیغام باید يك پیغام digest را ایجاد کند.
۲. پیغام digest علامت زده می شود امضاء به دو قسمت نوشته می شود.
۳. سپس امضاء و دیگر اطلاعات پشتیبانی کننده به پیغام ضمیمه شده و به سمت دریافت کننده ارسال می گردند.
۴. دریافت کننده digest پیغام را محاسبه کرده و يك تابع براساس کلید عمومی امضاء کننده، digest و امضاء اجرا می کند. اگر نتیجه این اجرا با قسمت امضاء برابر باشد امضاء معتبر است.

گواهی نامه های کلید عمومی

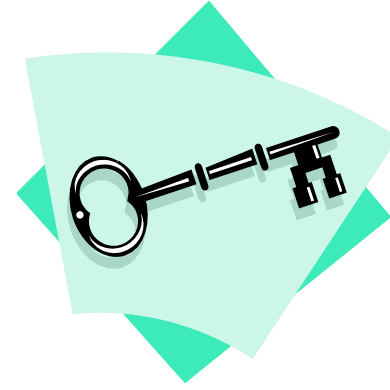
- هنگامی که کلید عمومی می تواند آزادانه منتشر و پخش شده و توسط هر کسی نگهداری شود، هنوز باید برای اجتناب از اینکه غیر واقعی نمایش داده شود، امن گردد. برای اینکه سیستم کار کند، استفاده کنندگان کلید عمومی احتیاج دارند که اطمینان حاصل کنند که مالک کلید کیست و آنکه کلید صحیح بوده و تغییر داده نشده باشد. اگر این امکان وجود داشته باشد که کلید عمومی يك نفر با شخص دیگری جایگزین گردد، استفاده کننده کلید می تواند به هدایت شدن جهت انتقال با شخص دیگری بجز کسی که او انتظار دارد، گول زده شود.

- در جامعه انساني ما از روش معرفي نمودن در موقعيت مشابه استفاده مي كنيم. كسي كه ما مي شناسيم و به او اعتماد داريم به ما شخص ديگري را كه نمي شناسيم معرفي مي نمايد. هنگامي كه اين روش بوسيله شخص واقعي نتواند انجام شود نامه هاي معرفي مي توانند مورد استفاده قرار گيرند. در اين روش يك شبکه معتمد ساخته مي شود.

- در دنياي الكترونيكي گواهي نامه هاي كليد عمومي نقش نامه هاي معرفي را بازي مي كنند. گواهي نامه ها به عنوان روشي در يك سازمان معتمد شناخته شده به عنوان (CA) تصديق كننده گواهي نامه [1]، براي معرفي ما به شخص منحصر به فردی توسط ضمانت كردن كليد عمومي آن فرد عمل مي كند.
[1]Certificate Authority

- گواهي نامه ها اين امکان را براي دريافت کننده كليد عمومي فراهم مي سازد كه با اطمينان كسي كه صاحب كليد است را بشناسد و مطمئن شود كه كليد تغيير نيافته است. اين روشي براي CA است كه به يك شخص منحصر به فردي با كليد عمومي اش متصل گردد از جهتي كه بدون اينكه كشف آن ممكن باشد تغييراتي را در آن انجام دهد.

- CA از يك ديتابيس مركزي (منطقي) ، براي تمام كليدهاي عمومي ثبت شده نگهداري مي كند و گواهي نامه هاي كليد عمومي را توزيع مي نمايد. هر گواهي نامه لزوماً عبارتي است با تصديق توضيحات اصول كليد عمومي. CA براي يك كليد عمومي منحصر به فرد با استفاده از كليد خصوصي آن براي علامتگذاري گواهي نامه كليد عمومي، ضمانت مي كند كه سندی الكترونيكي است شامل نام استفاده كننده و كليد عمومي در كنار ديگر اطلاعات مي باشد.

گواهي نامه امضاء همچنين از فهميدن هر نوع تغيير كليد عمومي توسط استفاده كننده و جلوگیری مي كند. اگر نگهدارنده كليد عمومي به CA اعتماد كند و امضاء CA روي گواهي نامه متعلق داشته و اينكه كليد عمومي صحيح است. نگهدارنده ممكن است از گواهي نامه جهت تصديق پيغام كه بوسيله مشخص ناميده شده در گواهي نامه شده و متعلق با كليد خصوصي او علامت گذاري شده ، استفاده نمايد.

- امضاء CA روي گواهي نامه نشان دهنده اينست كه كليد عمومي متعلق به نام استفاده كننده مي باشد كه بسته به سياست CA ، روش امضاء همچنين اطلاعات ديگر را مانند ضمانت CA براي اعتبار به استفاده كننده انتقال دهد. هر CA بايد يك عبارت معمول گواهي نامه 1] (CPS) داشته باشد. CPS عملکرد CA را توضيح داده كه چطور يك سازمان و يا يك فرد منحصر به فرد را قبل از ثبت يك گواهي نامه تصديق کرده و اينكه چه نوع تعهد و مسئوليت CA مفروض است.

- اینکه يك سازمان CA در يك کمیته خیلی بزرگ برای تمام کسانی که می خواهند به طور امن ارتباط برقرار کنند شناخته شود مشکل بزرگی است بنابراین ممکن است چندین CA وجود داشته باشد. CA ها داخل يك کمیته بخصوص داخل يك دستگاه سلسله مراتبی [1] سازمان یافته هستند. برای مثال می تواند يك سلسله مراتب از بانکها و یا شرکتهای بیمه کننده [2] وجود داشته باشد. هرکسی در سلسله مراتب می تواند از يك گواهی نامه ثبت شده توسط CA داخل سلسله مراتب استفاده کند که تبدلات با معنی دیتی محافظت شده با رمزنگاری با دیگر افراد منحصر به فرد در سلسله مراتب انجام دهد.

• در يك شخص منحصر به فرد می توان تعلق داشتن به چندین سلسله مراتب را انتخاب نماید. يك سلسله مراتب ممکن است نسبت به دیگر سلسله مراتب ها استاندارد های سخت تري را برای شناسایی برای شخص منحصر به فرد قبل از ثبت گواهی نامه اختصاص وي بکار ببرد.

• Hierarchy [1]

• Insurance [2]

ممکن است يك شخص
منحصر به فرد در يك
دستگاه سلسله مراتبي
نیاز داشته باشد با يك
شخص منحصر به فرد
در يك دستگاه سلسله
مراتبی دیگر ارتباط
برقرار کند. این شخص
منحصر به فرد ممکن
است عضویت در هر دو
دستگاه را در صورت
امکان انتخاب کند .

- گواهی نامه آن اعتبار بیشتری از دیگر سلسله
مراتب که سخت گیری کمتری دارند را در بر
می گیرد. يك دستگاه سلسله مراتب ممکن است
استفاده کنندگان کاربرد خاصی را پشتیبانی کند.
- گواهی نامه يك سازمان ممکن است برای انطباق
های روزمره قابل قبول باشد و معرفی ای از
سازمان دیگری به بانک ممکن است به خرید
چیزی نیاز باشد. وقتی ما از يك مرورگر وب
استفاده می کنیم و يك پیغام POP روی صفحه
بالا می آید از ما می پرسد آیا علاقمند به پذیرفتن
گواهی نامه CA هستیم. حتی اگر دستگاه سلسله
مراتبی فقط يك CA داشته باشد می توانیم. به
طور مؤثر به دستگاه سلسله مراتبی گواهی نامه
بپیوندیم.

- توسط نقطه مضاعف [1] (ملتی) دو دستگاه (احتمالاً نقاط مضاعف ریشه) همدیگر را به طور متقابل تصدیق [2] نمایند. در طی تصدیق متقابل، نقاط مضاعف راهی برای گواهی کردن اشخاص دریافت کنند. در یک سازمان برای تأیید گواهی از سازمان دیگر را ایجاد می نمایند. لازم است گواهی متقابل با دقت در تأمین کردن سیاستهای بکار برده شده توسط CA ها و سازگاری آنها انجام گیرد.

[1] Nodes

[2] Cross-certify

شروع به کار یک دستگاه گواهی دهنده و CA ها لازم است به دقت انجام گردد. به طور معمول قیمتها، اجراء، عملیات ثبت شرکت برای این سیستم ها وجود دارد. همچنین صدور تعهد وجود دارد که بایستی دانسته شود. CA ها ممکن است گواهی نامه هایشان را با ضمانت های مالی پشتیبانی نمایند. امنیت، بحران تصحیح آلت و افزار سیستم و ایجاد نشدن استرس به حد کافی می باشد. استاندارد طرز اجرا [1] از CA می خواهد که یک جمله طرز اجرا گواهی نامه را صادر کند که طرز اجرا CA را توضیح داده و آنرا تعهد نماید

• [1] practice -

به عنوان دو محصول شناخته شده CA می توان Entrust و Versign را نام برد. Identrus که يك شبکه جهانی انستیتو مالی می باشد. مثالی از کنسرسیوم ضمانت شده CA می باشد.

- **Identrus** استانداردهایی برای بانکها ایجاد کرده که به عنوان معتمد سه بخشی برای تبادلات تجارت الکترونیکی بکار می رود. چشم انداز

Edentrus, Entrust, verisign

- ریشه CA را ایجاد کرده اند که در قله يك درخت معکوس دستگاه CA قرار دارد. ریشه CA يك گواهی خود تأیید شده [1] می باشد . پس از ریشه CA هاي دیگر هستند که گواهی خود تأیید شده توسط ریشه را دارند. **[1]self signed**

- ترازهای بعدی می تواند برای ایجاد خالص نمودن اعضاء شريك و یا توزیع کارمربوطه ایجاد شوند. CA هادرهرتراز گواهی نامه های تأییدشده تراز بالاتر را دارند. در نهایت به تراز با CA هایی می رسم که گواهی نامه هاي user را تأیید می کنند. برخی دستگاهها شامل ریشه و گواهی نامه هاي user هستند. ممکن است برخی، چندین تراز به اضافه ریشه و نودهاي user را داشته باشند.

- راه حل دیگر مسئله توزیع کلید عمومی، اگر چه در اقدامات تجارتي خیلی محبوب نیست استفاده از يك فرم از شبکه هاي معتقد غير متمرکز به عنوان محیط هاي براساس محرمانگی سطح بالا[1](PGP) می باشد. با PGP، user ها کلید خودشان را مستقیماً از طریق ابزار امنی توزیع می کنند که با آنها ارتباط برقرار می کنند. ابزار امن می تواند گذاشتن گواهی نامه روی فلاپی و توسط شخصی به طور دستی به user ارتباط گیرنده داده شود
- [1] Pretty Good Privacy .

کسی که ما از قبل می شناسیم و به او اعتماد داریم می تواند يك گواهی نامه برای شخص منحصر به فرد دیگری که می خواهد برای ما شناخته شود را امضاء کند (تأیید کند) با دقت در پذیرش کلید و گواهی نامه ها يك شخص منحصر به فرد می تواند حلقه ارتباطش را گسترش دهد.

روش گواهی نامه

- چندین روش متناوب برای گواهی کردن کلیدهای عمومی وجود دارد. بازگشایی کد دیتا، مدلهای معتمد و مفاهیم اختصاصی می تواند در تعداد این تبادلهای تغییر ایجاد کند در این بخش ما روی خدمات گواهی نامه x.509 متمرکز خواهیم شد. گواهی نامه x.509 به عنوان معمول ترین گواهی نامه کلید عمومی مورد بحث اند. در کنار کلید عمومی مالك يك گواهی نامه کلید عمومی شامل امضای CA روی کلید عمومی و کلید عمومی صاحب CA می باشد. اطلاعات دیگر در گواهی نامه ها شامل version گواهی نامه ، نام صاحب کلید، تعیین نسب سازمانی صاحب کلید، نام CA ، مدت زمان اعتبار گواهی نامه ، الگوریتم استفاده شده برای امضاء گواهی نامه و پارامترهای کلید می باشد.

گواهی های کلید عمومی x.509 در Abstract syntax Notation1 (ASN.1) کدگذاری شده اند . که با استفاده از استاندارد ISO x.400 email توسعه داده شده است . آن یک روش غیر وابسته به plat form برای تشخیص نمایش دادن دیتا می باشد.

- اهداف ASN1 وقتی که توسعه داده می شد بسیار شبیه به XML کنونی می باشد.
- ولی به هر حال آن انعطاف پذیری XML را ندارد یک مسئله ASN1 اینست که عناصر دارای برجسب نمی باشند. نتیجتاً بایستی کاربردی [1] جهت دانستن اینکه دقیقاً کدام عناصر در ساختار دیتا هستند و به چه ترتیبی آنها بایستی جهت بدست آوردن عبارت دیتای درست چیده شوند، ساخته شود.

علی رغم مشکلات کار با ASN.1 بسیاری از کاربردهای ساخته شده فرض گردید که آن فرمت کد گذاری می باشد. امروزه بسیاری از این کاربردها پشت سر گذاشته شده و توجهات روی XML به عنوان راه حلی برای نمایش دیتا بدون بستگی به Platform می باشد. اما گواهی نامه کلید عمومی هنوز به روش ASN.1 کد گذاری می شود.

